

man maa gjøre gjældende, naar man skal varetagende Andres Interesser end Folkethingets (En Stemme: Det er sandt!). Ja, det er ganske sandt; — hvad jeg som Medlem af et Folkethings-Udvalg ikke kunde have Noget at erindre imod, Sagen seet fra Folkethingets Standpunkt, det samme kan jeg, som den, der hører Ansvar for, at der intet Overgreb skeer, meget godt imødegaae og modsætte mig. I de omhandlede Forslag er der et Overgreb, idet Folkethinget med Hensyn til disse tvende Spørgsmaal bemægtiger sig deres Ordning igjennem Finantsloven.

Ordføreren: Anhanget til Rigsdagstidenden for to Sessjoner siden skal vise, at den ærede Minister har været med at stille dette Forslag; det var stillet af hele Lønningsudvalget, hvad der, som sagt, vil fremgaae af det nævnte Anhang, og den ærede Minister, som var Formand i dette Udvalg, var med at stille Forslaget som sit.

Sagd: Jeg skal ikke paa denne Tid af Morgenen trætte Forsamlingen med noget langt Foredrag. Jeg ønsker ligesaa vel som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), at nogle af de Reformers, som Folket med Bængsel imødeser, og hvorom det har en begrundet Forventning, blive til Virkelighed; men det forekommer mig, at der netop fra den ærede Rigsdagsmands og mange af hans Venners Side er en Stræben efter, naar der hvides os en Reform, da stedse at udstrække deres Fordringer til den allerhøjest Grændse af det Opnaaelige, og naar vi ere komne dertil, saa skulle vi drives endnu et lille Skridt videre, saaledes, at vi ogsaa et Lovforslag heldigt gennemgaaer de første Banstikigheder, der fra begge Things Side true det, og allerede nærmer sig Døren, for endnu levende og uskabt at kunne slippe ud, saa kommer der dog til Slutningen et lille Endringsforslag, der spænder Been for det, saa at det falder paa Hovedet ud af Døren, og dermed er vort Haab om en Reform foreløbigt tilintetgjort, og vort Arbejde har været forgæves. Jeg betragter det foreliggende Endringsforslag som en saadan „Spændens-Been“. Det er ikke

første Gang, at et Arbejde, som med Bængsel er imødeset udenfor Salen, her har nydt en saadan Behandling, at det er faldet paa Hovedet ud af Døren, lige naar man troede det var frelst. Jeg for mit Vedkommende maa bestemt og energisk udtale mig imod en saadan Fremgangsmaade. Det kan gjerne være — jeg vil ikke betvivle det — at de ærede Rigsdagsmænd, der have stillet dette Forslag, og som holde fast paa det, troe med fuld Dørbæviisning derved, at udrette noget Godt, men at dette virkelig vil blive Tilfældet, nærer jeg en meget stor og oprigtig Tvivl om. Naar Regjeringen tilbyder os en Reform, og de Herrer maa se ifølge deres Overbæviisning troe at kunne gaae et Skridt videre end Regjeringen eller mange Andre i denne Sal, saa betvivler jeg stærkt, at de gavne Reformernes Sag ved altid og altid at betinge deres Understøttelse af, at man gaaer dette Skridt.

Et Skridt, der ikke gaaes idag, kan gaaes imorgen eller om nogle Aar, naar det viser sig nødvendigt; men jeg maa bestemt udtale mig imod, at de Herrer, hver Gang der skal gøres et Skridt, ville stræbe videre, end vi Andres Been kunne naae, og derved bringe os til at standse paa Halvveien. Jeg ønsker, at denne Lov maa komme ud; men jeg ønsker det ikke med en saadan Energi, at jeg vil gaae ind paa enhver Betingelse. Dersom denne Bestemmelse om de geistlige Embedsmænds Lønning skal fastslaaes i Loven, saa stemmer jeg imod denne, skjøndt jeg ønsker dens Fremme fuldkommen ligesaa oprigtig som de andre Herrer (Munterhed). Ja, de Herrer maa tillade mig at troe, at jeg har fuldkommen ligesaa megen Interesse for denne Sags Tilendebringelse som Nogen af dem (En Stemme: Men heller ikke mere!) — det kan gjerne være! — men netop fordi jeg ønsker, at Loven skal gaae igjennem, netop derfor kan jeg ikke billige, at man nu i det sidste Dieblil vedbliver at holde paa Bestemmelser, der aldeles intet have at gjøre i denne Lov. Om det virkelig er berettiget at drage Geistlighedens Lønning ind under Finantsloven, er et Spørgsmaal, jeg ikke i dette Dieblil vil kaste ind i Discussionen, da vi, som sagt, allerede begynde at rykke ind paa Morgenen; men derimod skal jeg med